

kunstenaars onderworpen. Onder de vele bemoeiingen hoort ook, dat onder de leden een „portefeuille” circuleert met handwerken en patronen, die men kan copieeren. Die handwerkportefeuille — alles keurig op bladen achter cellofaan bevestigd en in een smakelijken omslag gebonden — circuleert door alle streken van Denemarken.

Prachtig weefwerk en met de hand gedrukte stoffen waren hier van velen; enkelen mogen worden genoemd: Gudrun Stig Aagaard, Astrid Holm, Ea en Mogens Koch, Maria Gudme Leth, Doris Nielsen, Flemming Lassen, Utzon Frank. De ontwikkelde zin voor decoratie met motieven van bloemen, dieren enz. vindt men vooral in de verschillende linnen en katoenen stoffen, met de hand bedrukt. De geweven kleeden spreken voornamelijk door hun weeftechniek; de decoratie is meestal zeer eenvoudig; deze weefsels herinneren aan die, welke wij hier kennen van de weverij „Het Paapje” te Voorschoten.

Resten nog tal van kleine voorwerpen, waarvan slechts enkele kunnen worden genoemd, zoo b.v. de zeer origineele, alleraardigste poppen van Harald Falck Rasmussen, de praktische en mooie kindermeubelen van Erhard Rasmussen, het origineele speelgoed van Kaj Bojesen en Knud Kyhn, enz.

Ten slotte was aan de tentoonstelling eenige kleine, vrije plastiek toegevoegd van de beeldhouwers Max Meden en E. Utzon-Frank. De inrichter, ir. G. Friedhoff heeft dit gedaan omdat het kleine beeldhouwwerk in het Deensche interieur veel voorkomt als een element van decoratie, van „aankleding”. De Deen, anders dan de Hollander, heeft belangstelling voor plastiek en vindt het prettig hier en daar een bronsje of ander stuk beeldhouwwerk in zijn vertrekken te hebben, dat daar de plaats inneemt, die anders door een of ander kunstnijverheidsvoorwerp zou worden bezet. Om die reden zijn enkele mooie voorbeelden van kleine Deensche plastiek aan de tentoonstelling toegevoegd.

Deze belangrijke tentoonstelling zal ongetwijfeld de aandacht van de Nederlandsche beoefenaars der kunstnijverheid hebben getrokken; moge zij ook het Nederlandsche publiek veel hebben geleerd!

J. SLAGTER

NIEUWE SCHILDERINGEN VAN R. N. ROLAND HOLST IN HET
GEBOUW VAN DEN NED. DIAMANTWERKERSBOND TE
AMSTERDAM

Het was waarlijk geen toeval, dat mij laat in den avond die volgde op de middaguren, waarin ik in de vergaderzaal de schilderijen op eterniet had bekeken van R. N. Roland Holst, diens inleiding bij het werk van Jan Mankes „de schoone beperkingen in de kunst van Jan Mankes” ter hand